॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ गुरवः पुण्यकर्माणः शक्रप्रतिमविक्रमाः । स्थाने राजर्षयो ब्रह्मन्ननघाः सत्यवादिनः । २१३५
भूय एवतु मां तथ्यैर्व्वचोभिरभिहृंहय । राजर्षीणां पुराणानां समाश्वासय कर्मभिः ।
कियन्त्यो दक्षिणा दत्ताः कैश्च दत्ता महात्मभिः । राजर्षिभिः पुण्यकृद्भिस्तद्भवान् प्रब्रवीतु मे ।
॥ व्यास उवाच ॥ शैब्यस्य नृपतेः पुत्रः सृञ्जयो नाम नामतः । सखायौ तस्य चैवोभौ ऋषी पर्व्वतनारदौ ।
तौ कदाचिद्गृहं तस्य प्रविष्टौ तद्दिदृक्षया । विधिवच्चार्चितौ तेन प्रीतौ तत्रोषतुः सुखं ।
तत्कदाचित्सुखासीनं ताभ्यां सह शुचिस्मिता । दुहिताभ्यागमत्कन्या सृञ्जयस्य वरवर्णिनी । २१४०
तयाऽभिवादितः कन्यामभ्यनन्दद्यथाविधि । तत्सलिङ्गाभिराशीर्भिरिष्टाभिरभितः स्थिता ।
तान्निरीक्ष्याब्रवीद्वाक्यं पर्व्वतः प्रहसन्निव । कस्येयं चञ्चलापाङ्गी सर्व्वलक्षणसम्मता ।
उताहो भाः खिदर्कस्य ज्वलनस्य शिखा त्वियं । श्रीर्ह्रीः कीर्तिर्धृतिः पुष्टिः सिद्धिश्चन्द्रमसः प्रभा ।
एवं ब्रुवाणं देवर्षिं नृपतिः सृञ्जयोऽब्रवीत् । ममेयं भगवन् कन्या मत्तो वरमभीप्सति ।
नारदस्त्वब्रवीदेनं देहि मह्यमिमां नृप । भार्य्यार्थं सुमहच्छ्रेयः प्राप्नुह्येदिच्छसे नृप । २१४५
ददानीत्येव संहृष्टः सृञ्जयः प्राह नारदं । पर्व्वतस्तु सुसंक्रुद्धो नारदं वाक्यमब्रवीत् ।
हृदयेन मया पूर्व्वं वृतां वै वृतवानसि । यस्मादृता त्वया विप्र भागाः स्वर्गं यथेप्सया ।
एवमुक्तो नारदस्तं प्रत्युवाचोत्तरं वचः । मनोवाग्बुद्धिसम्भाषा दत्ता चोदकपूर्व्वकं ।
पाणिग्रहणमन्त्राश्च प्रथितं वरलक्षणं । नन्वेषां निश्चिता निष्ठा निष्ठा सप्तपदी स्मृता ।
अनुत्पन्ने च भार्य्यार्थे मान्त्वं व्याहृतवानसि । तस्मात्त्वमपि न स्वर्गं गमिष्यसि मया विना । २१५०
अन्योऽन्यमेवं शप्त्वा वै तस्थतुस्तत्र तादृशौ । अथ सोऽपि नृपो विप्रान्पानाच्छादनभोजनैः ।
पुत्रकामः परं शक्त्या यत्नेनोपाचरच्छुचिः । तस्य प्रसन्ना विप्रेन्द्राः कदाचित्पुत्रमीप्सवः ।
तपः स्वाध्यायनिरता वेदवेदाङ्गपारगाः । सहिता नारदं प्राऊर्देह्यस्मै पुत्रमीप्सितं ।
तथेत्युक्त्वा द्विजैरुक्तः सृञ्जयं नारदोऽब्रवीत् । तुभ्यं प्रसन्ना राजर्षे पुत्रमीप्सन्ति ब्राह्मणाः ।
वरं वृणीष्व भद्रं ते यादृशं पुत्रमीप्सितं । तथोक्तः प्राञ्जलीराजा पुत्रं वव्रे गुणान्वितं । २१५५
यशस्विनं कीर्त्तिमन्तन्तेजस्विनमरिन्दमं । यस्य मूत्रं पुरीषञ्च क्लेदः स्वेदश्च काञ्चनं ।
सुवर्णष्ठीविरित्येवं तस्य नामाभवत्स्थितौ । तस्मिन् वरप्रदानेन वर्द्धयत्यमितन्धनं ।
कारयामास नृपतिः सौवर्णं सर्व्वमीप्सितं । गृहप्राकारदुर्गाणि ब्राह्मणावसथान्यपि ।
शय्यासनानि स्थानानि स्थालीपिठरभाजनं । तस्य राज्ञोऽपि यद्देश्म वाह्याश्चोपस्कराश्च ये ।
सर्व्वं तत्काञ्चनमयं कालेन परिवर्द्धितं । अथ दस्युगणाः श्रुत्वा दृष्ट्वा चैनं तथाविधं २१६०
सम्भूय तस्य नृपतेः समारब्धाश्चिकीर्षितुं । केचित्तत्राब्रुवन् राज्ञः पुत्रं गृह्णीम वै स्वयं ।
सोऽस्याकरः काञ्चनस्य तस्य यत्नञ्चरामहे । ततस्ते दस्यवो लुब्धाः प्रविश्य नृपतेर्गृहं ।
राजपुत्रं ततो जह्रुः सुवर्णष्ठीविनं बलात् । गृह्णैनमनुपायज्ञा नीत्वारण्यमचेतसः ।
हत्वा विशस्य चापश्यन्न लुब्धा वसु किञ्चन । तस्य प्राणैर्व्विमुक्तस्य नष्टन्तदरदं वसु ।